

Hodnotiaca správa o súťažných inscenáciách

FEDIM 2024

Stupeň súťaže: 2.

Región/kraj: Nitriansky

Názov podujatia: Na Scénu 2024

Termín a miesto konania: 26.- 28.4. 2024

Meno a priezvisko porotcu, ktorý vypíňa hodnotenie: Mgr. et Mgr. art. Alexandra

Rychtarčíková

Názov divadelného súboru: Dramat ART, ZUŠ Zlaté Moravce

Názov súťažnej inscenácie: STROSKOTANCI

Hodnotenie:

Tvorkyne si pre svoju inscenáciu napísali svoj autorský text. Jeho téma je veľmi aktuálna a nadčasová – vypovedajú o probléme predsudkov, zdanlivom neporozumení dvoch odlišných svetov, dvoch spoločenských vrstiev. To, že si dve herečky napísali vlastný text, ktorý aj samy inscenovali treba na jednej strane oceniť, rovnako ako ich lásku k divadlu, no na druhej strane to vo výsledku prinieslo viaceré úskalia. Medzi ne patria prezradenie zápletky, resp. absentujúci vývoj postáv, a primárne postavenie textovej zložky nad ostatnými. Inscenácia je veľmi konverzačná, stráca sa v nej napätie, akákoľvek dynamika či motivácie postáv. V mnohých scénach je konanie ilustratívne, zdvojuje už vypovedaný význam, stráca sa tajomstvo. Do budúcnosti by tvorkyne mohli vzťahy postáv budovať viac prostredníctvom konania, pohľadu, hľadať podtexty. Výsledku by určite viac pomohla aj práca so svetelnými či hudobnými predelmi, ktoré by celok nielen rámcovali, ale boli aj nositeľmi významov a budovali atmosféru.

Príbeh sa odohráva na opustenom ostrove, kde stroskotá finalistka súťaže Miss Universe a kuchárka z lodnej kuchyne. Každá má voči tej druhej predsudky, vzájomne si nerozumejú, no pod vplyvom existenciálnej situácie musia nájsť spoločnú reč, aby prežili. Zmierenie a vzájomné pochopenie však prichádza náhle, bez výraznejšieho odôvodnenia. Hoci sú obe postavy vykreslené prvoplánovo, je medzi nimi čitateľný kontrast – avšak iba v textovej rovine a zvolenom kostýme. Herečky by mohli do budúcnosti popracovať na odlíšení svojich postáv v rámci hereckého prejavu či hereckej energie, viac pracovať s pauzou a tichom či skratkou. Mohli by si skúsiť predstaviť, čo by ony samy v danej situácii robili, cítili, ako by daná situácia prebiehala v reálnom svete. Tak by získal väčší priestor myšlienkový

(uvedomovací) proces ich postáv, čím by sa vo výsledku dosiahla väčšia uveriteľnosť postáv spolu s ich konaním a správaním.

Zvolená scénografia je náznaková, vykresľuje prostredie ostrova s kusmi trosiek zo stroškotanej lode. O čo funkčnejšie vyznievajú kusy plastových vriec, fliaš a potravín či konáre, o to menej papierová kokosová palma, ktorá je príliš konkrétna a ilustratívna. Hoci sú scéna a kostýmy realistické a herečky majú k dispozícii viacero rekvizít, pri niektorých scénach (napr. štipnutie hadom, zapáľovanie ohňa) konanie iba naznačujú.

Dialóg medzi postavami je tiež veľmi ilustratívny, plný morálnych sentencií, ku ktorým by však mal divák počas sledovania inscenácie prísť sám, pretože pri explicitnom „naservírovaní“ posolstva inscenácie môže stratiť pozornosť alebo záujem.

Pre absentujúcu uveriteľnosť a pravdepodobnosť vzťahov medzi postavami a zažívaných situácií, ktoré vyznievajú veľmi modelovo až šablónovito, ako aj pre chýbajúce motivácie postáv pre ich konanie a jednoliatu dynamiku sme sa rozhodli inscenáciu neposunúť ďalej.

V Bratislave, dňa 04.05.2024